

BOG

STORE KONGENSGADE 23 (/BOEGER/STORE- KONGENSGADE-23-ET- ESSAY)

Af
Søren Ulrik Thomsen (/forfattere/soren-ulrik-
thomsen)
(2021)

LÅN PÅ BIBLIOTEKET ([HTTPS://BIBLIOTEK.DK/DA/SEARCH/WORK/?](https://bibliotek.dk/da/search/work/))

Log ind (/user/login?destination=/boeger/store-kongensgade-23-et-essay) for at
anmelde

Facebook

([http://www.facebook.com/share.php?
u=http://litteratursiden.dk/boeger/store-
kongensgade-23-et-essay&title=Store
Kongensgade 23\)](http://www.facebook.com/share.php?u=http://litteratursiden.dk/boeger/store-kongensgade-23-et-essay&title=Store Kongensgade 23))

Tweet ([https://twitter.com/intent/tweet?
url=http://litteratursiden.dk/boeger/store-
kongensgade-23-et-essay&status=Store
Kongensgade
23+http://litteratursiden.dk/boeger/store-
kongensgade-23-et-essay\)](https://twitter.com/intent/tweet?url=http://litteratursiden.dk/boeger/store-kongensgade-23-et-essay&status=Store Kongensgade 23+http://litteratursiden.dk/boeger/store-kongensgade-23-et-essay))

Fortiden falder, og forfatteren fremskriver sine erindringer om morens sygdom og sit første berusende favntag med storbyen. Store Kongensgade, større, SUT!

TAGS: SØREN ULRIK THOMSEN (F. 1956) (/TAXONOMY/TERM/27203)

25 aug.21

(/users/barbara-rugholm-hessellund)

Af Barbara Rugholm (/users/barbara-rugholm-hessellund)

Redaktør

Fortiden falder, og forfatteren fremskriver sine erindringer om morens sygdom og sit første berusende favntag med storbyen. Store Kongensgade, større, SUT!

Sommeren 2021 er værd at glæde sig over, hvis man hører til Søren Ulrik Thomsens store fanskare. Først på sommeren blev hans samlede værker genudgivet i et digert værk, og nu er han aktuel med erindringsessayet 'Store Kongensgade 23'. I september genudgives endvidere debutdigtsamlingen City Slang (<https://litteratursiden.dk/boeger/city-slang>) i anledning af forfatterens 40-års jubilæum. Dette essay tager læseren tilbage til tiden før debuten.

I 'Store Kongens gade 23' kigger forfatteren tilbage på det sted og det år, der har vist sig at være det vigtigste i hans liv: *"Punktet, hvor passerens spids kan placeres, fordi alt tidligere drømmeagtigt peger ind mod det, og alt senere viser tilbage til dette centrum"*. Punktet er Store Kongensgade 23, 4. sal, året 1972, hvor teenageren Søren Ulrik Thomsens familie flytter til fra "Store fucking Heddinge", og han oplever storbyens første berusende favntag, forelskelser og forventninger til fremtiden.

Søren Ulrik Thomsens mor lider i årene før og efter flytningen af dybe depressioner og er igennem syv år indlagt på psykiatrisk afdeling, og erkendelserne om sygdommens implikationer skrives frem:

"Og først nu falder det mig ind, at min livslange afsky for provinsen måske i lige så høj grad som værende begrundet i de faktiske forhold i stakkels Store Heddinge for et halvt år hundrede siden kan skyldes, at sorgen og rædslen over min mors sygdom var så voldsom, at jeg ikke kunne tåle at se den, når jeg kiggede ind i mig selv, hvor den må have resideret som en diktator(...)"

Tiden på Store Kongensgade er også præget af morens sygdom, men den unge Søren får efter en kortere tilvænningsperiode øje på storbyens anonymitet og muligheder og oplever en befriende "benådning" fra provinsen. Her befinder vi os små ti år før udgivelsen af debutdigtsamlingen 'City slang', og det er ikke svært at forestille sig den unge digterspire bevæge sig rundt i sit nye revir og observere storbysjargonen og menneskenes flakken imellem murene og trafikken. Eller som SUT senere beskriver det i sin hyldest til storbyen: *"(...) når det slår mig, at jeg bare behøver at dreje om næste hjørne for at være et sted, hvor ingen kender mig, og hele livet kan begynde forfra."* (Om storby (<https://litteratursiden.dk/boeger/om-storby>), 2018)

Årsagen til genbesøget på Store Kongensgade er moderens død, hvilket allerede fremgår af essayets indledning: *"14. marts kort efter midnat døde min mor. Det er blevet tid at besøge Store Kongensgade 23 igen."* Hans mor blev først rask på den anden side af sin langvarige medicinering og talrige ECT-behandlinger, men derefter fik hun over 40 gode og rige år. Pludselig var der en læge, "der begreb hvad hun sagde", og så var det ikke mindst farens uendelige kærlighed og livskraft, der holdt hende oven vande.

Oplevelsen og vreden over "Syv års virkningsløs psykiatri" fører til en længere diskussion af psykiatriens brug af psykofarmaka og elektrochok, hvor forfatteren

tager udgangspunkt i anden litteratur og forskellige artikler om den psykofarmakologiske udvikling. Det er interessant læsning med mange nuancer og tanker om tilværelsen, både når den funkler og kæntrer. Søren Ulrik Thomsen skriver desuden om sine grunde til at skrive, om sorgen over mistede venner, lærere og familiemedlemmer, frygten for alderdommen og kærligheden til byen og efteråret.

Erindringsessayet er præget af en stor taknemmelighed og kærlighed til forfatterens forældre og den tabte tid, der nu i øjeblikke genskabes for læserne, der kan glæde sig til at genbesøge storbydigterens fødsel på Store Kongensgade 26.

BOGDETALJER

Andre bøger af Søren Ulrik Thomsen